

Інна КОСТЮЧЕНКО
викладач ВСП «Новоушицький фаховий коледж»
закладу вищої освіти «Подільський державний університет»
смт Нова Ушиця Хмельницької області

СНІГУР ГРИГОРІЙ САМСОНОВИЧ, ЯСКРАВА ПОСТАТЬ В ІСТОРИЇ НОВОУШИЦЬКОГО КОЛЕДЖУ 1944-1977 РР.

Снігур Григорій Самсонович

В столітній історії Новоушицького фахового коледжу закладу вищої освіти «Подільський державний університет» постать Григорія Самсоновича Снігура є однією із яскравіших. Поранений і «списаний» з війни Григорій Самсонович прибув в 1944 році до зруйнованого вщент Новоушицького технікуму механізації сільського господарства. Свою роботу на посаді директора навчального закладу розпочав з будівництва нових приміщень. Для цього передусім було створено будівельну базу: пилораму і столярний цех, оснащений універсальними фугувальними верстатами. Будівництво велося господарським способом: із студентів створені будівельні бригади, які мурували стіни, формували на майданчиках дахи майбутніх споруд. У столярному цеху виготовляли навчальні парти, лави, віконні і дверні блоки та нари для гуртожитку. З трофейних і вітчизняних верстатів створено просторий механічний цех, замість старої трансмісії всі верстати і установки переведено на індивідуальний електроприлад. Створено цех з ремонту двигунів, слюсарний цех став виготовляти знаряддя та інструменти для навчального господарства. В

навчальних майстернях, кузні, ливарному цеху студенти набували навиків роботи під керівництвом досвідчених майстрів.

Попри всі повоєнні труднощі навчально-виховний процес завжди був в центрі уваги Григорія Самсоновича. Особливістю навчального процесу в технікумі того періоду було те, що виникала необхідність розробки канонів проведення практичних занять. Під керівництвом Г.Снігура силами викладачів, майстрів і студентів були виготовлені лабораторні прилади в кабінеті палива, створена лабораторія електротехніки, лабораторія тракторів, ремонту і сільськогосподарських машин. При технікумі працювали курси трактористів-машиністів, механізаторів тваринництва, курси електромонтерів. З запровадженням програмного навчання і технічних засобів навчання створювалися класи автоматичного контролю знань, демонстраційні стінки. У технікумі була широко розгорнута технічна творчість студентів. У цей час вперше в Україні була проведена республіканська виставка технічної творчості студентів, в якій взяв участь наш навчальний заклад. Серед експонатів виставки були розрізи деталей машин, електроприлади та макети підвісної електрифікованої дороги для ферми, створеної лаборантом електротехніки та модель пральної машини на принципі прання ультразвуком, виготовлених лаборантом Панасюком В.М.

1947 року відбувся перший повоєнний випуск техніків-механіків. У 1948 році контингент студентів складав 240 осіб (для порівняння, в 1943 році – 23 особи). Разом з швидким відновленням народного господарства країни до середини 70-х років ХХ ст. значно зросла потреба в робочих кадрах робітників і спеціалістів. Щорічно збільшувався план прийому вступників, у 70-80-х роках він складав біля тисячі осіб. Щорічно випускалося близько 300-360 студентів, а одного року, у зв'язку зі змінами до навчальних планів було випущено 500 спеціалістів техніків-механіків. У 1943-1980 рр. навчальний заклад підготував десять тисяч спеціалістів.

У всі часи завжди стояло гостро питання підвищення якості підготовки спеціалістів. Уже в 1950-х рр. при технікумі було створено навчально-дослідне господарство з повним циклом виробництва: вирощування сільськогосподарської продукції, кормо виробництво, городництво, ферма ВРХ і свиноферма. Розпочалося будівництво господарських будівель: корівник, свинарник, зерносховище, зерноочисний тік, склад мінеральних добрив, під'їзду дороги, обладнати майданчик для техніки, пункт технічного обслуговування і регулювання машин, автодром. Навчально-дослідне господарство володіло комплексом ґрунтообробних машин та повністю механізованими фермами: машинне доїння, механізоване прибирання приміщень, автонапувалки, парк тракторів, автомобілів, поповнено комплекс ґрунтообробних машин.

Тяжке матеріальне становище у 1940-1970-х роках не сприяло створенню особливого комфорту для студентів, проте, в технікумі постійно проводилися вечори відпочинку, діяла художня самодіяльність, драматичний гурток, який «спеціалізувався» на виставах Карпенка-Карого.

Перебуваючи на посаді директора Новоушицького технікуму протягом 33 років Григорій Самсонович своєю великою любов'ю до роботи, викладачів, студентів працівників заслужив на велику повагу та визнання, за що студенти нерідко називали його «батьком».

Перелік використаних джерел:

1. Снігур В.Г. Спогади сина, матеріали з домашнього архіву.